

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119207249
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4119207249.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: R. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. W. XXX, zast. Ing J. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., F. 8, o zaplatenie 733,67 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 12Csp/82/2019-216 zo dňa 22. júna 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti a s tým spojeným rozhodnutím o nároku na náhradu trov konania **z r u š u j e** a v tomto rozsahu **vec v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým zhora uvedeným rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 683,79 Eur s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 02.12.2016 do zaplatenia s tým, že súd povoľuje žalovanej dlžnú sumu splácať v splátkach po 50 Eur mesačne a to vždy do 20-teho dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou v mesiaci júl 2020 až do zaplatenia pod stratou výhody splátok (I. výrok). Konanie v časti o zaplatenie sumy 49,88 Eur s príslušenstvom zastavil (II. výrok) a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinná zaplatiť žalovaná s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (III. výrok).

1.2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 53 ods. 9, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

1.3. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou bola dňa 13.08.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere - Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku - sumu 1 100 Eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú sumu splácať v 60 mesačných splátkach po 30,70 Eur, celkovo sa splátkami zaviazal uhradiť sumu 1 842 Eur. Náklady spotrebiteľa boli dohodnuté na sumu 742 Eur. Celková suma pôžičky bola 1 842 Eur. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 25 %, priemerná hodnota RPMN bola dojednaná vo výške 37,67 %, RPMN bola 24,98 %. Žalovaná uhradila sumu 707,48 Eur, čo je preukázané prehľadom splátok a úhrad. Žalovaná poskytnutý úver nesplácala riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom predžalobnou upomienkou zo dňa 28.09.2016 vyzval žalovanú k zaplateniu nedoplatku na splátkach a upozornil ju, že ak do 05.11.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2016, bude oprávnený úver zosplatiť, výzva jej bola doručená do vlastných rúk dňa 06.10.2016 ako vyplýva z pripojenej doručky. Listom zo dňa 26.11.2016 právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti

dlhu bolo žalovanej zasielané obyčajnou poštou, o možnosti zosplatnenia žalovaná vedela z doručenia predžalobnej upomienky zo dňa 28.09.2016, ktorá jej bola doručená do vlastných rúk a najneskôr sa zosplatnení dozvedela z doručenej žaloby. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne právnenému predchodcovi žalobcu vzniklo oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.2 zmluvných podmienok. Z internetovej stránky nbs.sk. súd prvej inštancie zistil, že priemerné úrokové sadzby zo spotrebiteľských úverov v mesiaci 08/2015 splatných od 1 do 5 rokov bola 12,13 % ročne. Pohľadávka voči žalovanej bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalobcom postúpená na žalobcu, čo bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 19.12.2019. Žalovaná suma 733,67 Eur predstavuje ku dňu podania návrhu istinu vo výške 1 391,27 Eur + náklady na vymáhanie vo výške 49,88 Eur - prijaté úhrady vo výške 707,48 Eur = 733,67 Eur, v časti pôvodne uplatňovanej sumy 49,88 Eur titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky zobral žalobca žalobu späť. Zmluvnú pokutu evidovanú v sume 102,27 Eur si žalobca neuplatnil. Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky obsahuje v článku VI. Zmluvné podmienky. Žalovaná nepreukázala, že by na účet žalobcu k zmluve, ktorá je predmetom tohto konania zaplatila sumu 1 100 Eur, dôkaz k svojmu tvrdeniu nepredložila žiadny, žalobca takúto platbu neviduje a sama žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že dňa 20.10.2017 vložila na účet sumu 1 100 Eur a 4 x 1 500 Eur, ktoré slúžili na zaplatenie istín zo zmlúv č. 7141670, 7147193, 7151226, 7153032 a číslo zmluvy, ktorá je predmetom tohto sporu je č. 7154898. Žalovaná je dôchodkyňa, pričom jej príjem tvorí starobný dôchodok vo výške 292,90 Eur a vdovský dôchodok vo výške 115,90 Eur, spolu 408,80 Eur.

1.4. Súd prvej inštancie konštatoval, že v danej veci niet sporu o tom, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovanou dňa 13.08.2015 a z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne, pretože medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, ktorú si súd vyhodnotil ako spotrebiteľský úver v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle tejto riadne a platne uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej sumu 1 100 Eur, ktorú sa zaviazala vrátiť v 60 mesačných splátkach po 30,70 Eur, pričom žalovaná zaplatila sumu 707,48 Eur, dostala sa do omeškania s úhradou splátok úveru a žalobca si uplatnil zostatok dlžnej istiny, ktorú vyčíslil na sumu 733,67 Eur. Pohľadávka voči žalovanej bola postúpená na žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok a preto je žalobca v konaní aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 683,79 Eur s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 02.12.2016 do zaplatenia s tým, že súd povoľuje žalovanej dlžnú sumu splácať v splátkach po 50 Eur mesačne a to vždy do 20-teho dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou v mesiaci júl 2020 až do zaplatenia pod stratou výhody splátok, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba určená ECB, počiatok omeškania je deň nasledujúci po dni doručenia oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.11.2016, kde bola poskytnutá lehota na plnenie po doručení oznámenia. Súd povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v splátkach po 65 Eur mesačne s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 2 CSP, výšku splátky určil ako kompromis medzi vyjadrením žalobcu, ktorý navrhol splátku vo výške 50 Eur mesačne s poukazom na príjem žalovanej vo výške 408,80 Eur. V prípade omeškania so splatnosťou čo i len jednej splátky, sa stane splatným celý dlh žalovaných.

1.5. Pre čiastočné späťvzatie žaloby súd prvej inštancie postupoval v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 CSP a konanie v časti zaplatenia sumy 49,88 Eur s príslušenstvom zastavil. K námietkam a obrane žalovanej uviedol súd prvej inštancie, že zmluva je platná, bola uzatvorená v písomnej forme, podpísaná oboma zmluvnými stranami. Žalovaná nebola k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútená a túto nepodpísala pod nátlakom. Na jej základe boli poskytnuté finančné prostriedky, zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, rovnako tak sú v zmluve riadne identifikované obe zmluvné strany. K náležitosti podľa § 9 ods. písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch súd poukazuje na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza: "Zmluva o úvere

nemusi byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok." Termín konečnej splatnosti je priamo uvedený v uzatvorenej zmluve, pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaná oboznámila sú tieto hodnoty vyjadrené. Splátky sú splatné v zmysle čl. IV Zmluvy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami tak preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 60 mesiacov pripadal na dátum 20.08.2020. Ustanovenie § 122 ods. 2 OZ hovorí o tom, že koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo podľa oznámenia žalobcu doručované obyčajnou poštou listom zo dňa 26.11.2016, najneskôr sa žalovaná mohla dozvedieť o zosplatnení dorúčením predmetnej žaloby. Zosplatneniu predchádzala výzva s upozornením na možnosť zosplatnenia zo dňa 28.09.2016 a tá bola doručovaná do vlastných rúk žalovanej dňa 06.10.2016. V zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 24,98 % ročne. Celková čiastka, ktorá mala byť zaplatená, je suma 1 842 Eur. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru je vyjadrená v RPMN vo výške 24,98 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, pretože jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 24,98 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Výška dojednanej odplaty v predmetnej úverovej zmluve nie je neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 24,98 % nepresahuje dvojnásobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 30.06.2015 vo výške 14,03 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 30.06.2015 vo výške 33,96 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Čo sa týka overovania bonity a skúmania finančnej situácie žalovanej, žalovaná uviedla výšku svojho mesačného príjmu a na druhej strane uviedla aj výšku svojich mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky vo výške 30,70 Eur sa súdu javila ako primeraná, keď žalovaná uviedla ako svoj príjem sumu 408 Eur a výdavky 140 Eur. K nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia súd uvádza, že postúpením pohľadávky v zmysle ustanovenia § 524. OZ dochádza k postúpeniu práv, nie však záväzkov. Zodpovednostný záväzkový vzťah z bezdôvodného obohatenia vzniká podľa zákona len medzi tým, kto sa na úkor druhého bezdôvodne obohatil a tým, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo /rozhodnutie NS ČR pod sp.zn. 28Cdo/1856/2012 zo dňa 4.10.2012/. Žalovaná nezaplatila žalobcovi žiadne plnenie, plnila len v prospech právneho predchodcu žalobcu, nemohol sa tak žalobca na jej úkor bezdôvodne obohatiť. Z uvedeného dôvodu nie je žalobca pasívne vecne legitimovaný na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zmluvu súd nepovažoval za bezúročnú a bez poplatkov, obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o úvere by mohla byť bezúročná a bez poplatkov, pokiaľ by nemala písomnú formu, čo v danej veci nie je splnené, pretože zmluva bola uzatvorená v písomnej forme, čo nie je sporné, neobsahovala by náležitosti podľa § 9 písm. a) až k), r) a y) nesprávne by bola vypočítaná RPMN. Všetky zákonom vyžadované náležitosti zmluva spĺňala, čo sa týka druhu spotrebiteľského úveru /§ 9 ods. 2 písmeno a/ druh úveru bol v zmluve uvedený, jednalo sa o bezúčelový spotrebiteľský úver. Identifikovaný je aj poskytovateľ úveru ako právnická osoba, splnená je aj podmienka písmena b/. Čo sa týka adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť / § 9 ods. 2 písmeno c/, aj túto podmienku zmluva spĺňa, adresa dodávateľa bola uvedená v zmluve. Rovnako aj meno a adresa spotrebiteľa boli uvedené - písmeno d/. K písmenu e/ sa niet čo vyjadrovať, nakoľko sa nejednalo o dodanie tovaru, či služby. Písmeno f/ sa týka doby trvania zmluvy a konečnej splatnosti, jasne bolo uvedené trvanie zmluvy do 8/2020 a podľa splácania splátky k 20.dňu v mesiaci, je to potom 20.8.2020, čo je konečná splatnosť zmluvy. Uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru mesiac + rok - ukončenia úverového vzťahu 8/2020 je dostatočne určité a zrozumiteľné. Čo sa týka celkovej výšky úveru /§ 9 ods. 2 písmeno g/ zmluva obsahovala aj tieto informácie, bolo v nej predsa jasne uvedené, že žalovanej bol poskytnutý úver 1 100 Eur, ktorý má vrátiť

spolu s nákladmi vo výške 742 Eur, spolu 1 842 Eur bez poistenia, písmeno h/ hovorí o popise tovaru a službe, čo nebolo predmetom úverovej zmluvy, úroková sadzba bola uvedená - písmeno i vo výške 24,98 %, k tomu sa už súd v rozsudku vyjadroval/, RPMN bola uvedená - písmeno j/, bola uvedená vo výške 24,98 %. Čo sa týka výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia /§ 9 ods. 2 písmeno k/, tu súd uvádza, že zmluva síce takto presne formulovaná nie je, čo sa týka splátok je uvedená ich výška, počet mesačných splátok, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, dátum každej ďalšej platby - k 20. dňu v mesiaci. To však neznamená, že by to malo vyvolať následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pretože by to bolo príliš formalistické a okrem toho slovenská právna úprava odporuje európskej právnej úprave. Súd poukazuje na Smernicu EP a Rady č. 2008/48/ES o spotrebiteľskom úvere, jej čl.10 ods. 2 písmeno h/, ktorý hovorí o tom, že zmluva o úvere uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, nad rámec európskej úpravy podľa slovenskej legislatívy výška splátky má byť individualizovaná vo vzťahu k jednotlivým položkám, z ktorých splátka pozostáva, avšak smernica takúto požiadavku neobsahuje. Prejudiciálny rozsudok je spolu s výkladom záväzný pre vnútroštátny súd a preto súd na predmetný spor aj aplikoval závery rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C -42/15. Žalovaná ako spotrebiteľ vedela posúdiť obsah a rozsah svojho záväzku, pretože v zmluve mala jasne uvedené, že musí uhradiť 60 splátok po 30,70 Eur bez poistenia vždy k 20. dňu v mesiaci. Čo sa týka výpočtu RPMN, RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 24,98 %. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Čo sa týka písmena r/ - to hovorí o poplatkoch u notára, čo sa netýka predmetnej zmluvy a písmeno y/ hovorí o priemernej RPMN, ktorá v zmluve uvedená bola. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

1.6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mal plný úspech, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalobca, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane a v konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP.

2. Proti rozsudku vo vyhovujúcej časti a vo výroku o nároku na náhradu trov podala včas odvolanie žalovaná, pretože napadnutý rozsudok považovala, za nezákonný, zjavne neodôvodnený, nevyvážený a nezohľadňujúci argumenty ani okolnosti predmetnej veci. Žalovaná namietala, že rozsudkom bolo porušené jej právo na spravodlivý proces. Namietala vadu konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Takisto namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, zakladajúce jeho nepreskúmateľnosť. Namietala, že zmluva je predtlačená, formulárová a spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy ovplyvniť a musí ju podpísať tak, ako mu je predložená. Uviedla, že súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Nakoľko sa žalovaná dozvedela, že zmluvy spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. nie sú v súlade so zákonom, zmluvu si dala posúdiť Komisii na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách (dňa 07.07.2017). Odpoveď z MSSR bola písaná dňa 23.08.2017. Na základe tohto posúdenia, dňa 20.10.2017 vyplatila sumu, ktorú si požičala - vyplatila istinu. V platobnom príkaze na úhradu zo dňa 20.10.2017, ktorý priložila ako dôkaz, je v správe pre príjemcu uvedená poznámka: „Platba 4 x l 500 Eur, l x l 100 Eur vyplatené Quatra“. Suma 4 x 1 500 Eur slúžila na úhradu istín zo zmlúv č. 7141670, 7147193, 7151226, 7153032 a suma 1 100 Eur slúžila na úhradu istiny zo zmluvy v danom spore. V tejto súvislosti poukázala na § 566 odstavec 2 Občianskeho zákonníka: „pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky ak dlžník neurčí inak.“ Právny predchodca žalobu a aj žalobca, nakoľko prišlo k postúpeniu pohľadávky počas súdneho konania, prebral všetku dokumentáciu, takže mohol a vedel určiť, že dané sumy sú vyplatené istiny zo zmlúv (aj zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania aj zmlúv ostatných). Žalobca nijako nepreukázal, kam bola suma 7 100 Eur zaúčtovaná, dokonca sa k danej sume ani nevie vyjadriť.

2.2. V ďalšej časti uviedla, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere žiadala podrobiť súdnej kontrole z úradnej povinnosti a aby súd rozhodol, že všetky neprijateľné podmienky o ktorých spotrebiteľ mal byť zo strany dodávateľa náležite poučený nie sú pre spotrebiteľa záväzné a aby súd určil, ktoré povinné zákonné náležitosti absentujú. Má za to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to: Žiadosť o vydanie kreditnej platobnej karty - táto zmluvná podmienka, ktorá je včlenená do textu ostatných zmluvných podmienok tak, že existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ si ani len nevšimne, že ak kreditnú kartu nechce, musí označiť odmietnutie jej vydania v zmluve, umožňuje veriteľovi navyšovať sumu poskytnutých peňažných prostriedkov formou poskytnutia ďalšieho úveru spotrebiteľovi i bez ohľadu na jeho vôľu, vzhľadom k čomu je podľa nášho názoru neprijateľná podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občiansky zákonník). Písomnosť doručovaná poštou do vlastných rúk sa považuje za doručенú, aj keď sa klient o nej nedozvedel (o zaslaní príslušného oznámenia) - v zmysle § ods. Občianskeho zákonníka prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Podľa uvedenej zmluvnej podmienky sa však písomnosť považuje za doručенú aj keď sa spotrebiteľ o nej nedozvie. Táto zmluvná podmienka je spôsobilá poškodiť spotrebiteľa, pretože písomnosť považuje za doručенú aj keď sa spotrebiteľ z objektívnych dôvodov so zásielkou neoboznámí, pričom môže ísť aj o zásielku obsahujúcu pre spotrebiteľa písomnosť podstatnú pre uplatnenie jeho práv, a zároveň preto, že spotrebiteľ, ktorý nemá vedomosť o tom, že veriteľ daný úkon vykonal (že dal zásielku na poštovú prepravu a kedy), nemôže ani v prípade dobrej viery z jeho strany splniť to, čo od neho veriteľ v danej písomnosti požaduje.

2.3. Ďalej poukázala na skutočnosť, že v zmluve je v rovnakej výške uvedená RPMN 24,98 % a odplata vo výške 24,98 %, čo skresľuje rozhodovanie spotrebiteľa o podmienkach úveru a navyše tieto hodnoty by objektívne nemali byť rovnaké. Zároveň dala do pozornosti rozhodnutia Národnej banky Slovenska a Štátnej obchodnej inšpekcie, kde boli spoločnosti Consumer Finance Holding uložené pokuty, za nedodržanie zákonov. Rozhodnutie Národnej banky Slovenska, č. sp.: NBS 1-000-007-300 - Národná banka Slovenska uložila spoločnosti ConsumerFinance Holding pokutu vo výške 10 000 Eur za nedostatky v činnosti - za porušenie práv finančného spotrebiteľa a porušenie povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa osobitných predpisov, účinných v čase vzniku porušenia.

2.4. Žalovaná má za to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

Zmluva strana 2 časť V. vyhlásenie klienta bod 3 „V prípade, že Klient nižšie neodmietol vydanie kreditnej platobnej karty, žiada Všeobecnú úverovú banku a.s., IČO: 31320155 o kreditnú kartu VÚB vydávanú v spolupráci s CFH a o schválenie úverového rámca 300 Eur a štandardnej splátky 10 Eur.“

Zmluva strana 5 bod 6 Podmienky splácania - 6.1. „Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch uvedených v Zmluve.“ - tu by sme chceli dať do pozornosti slovné spojenie v sume a termínoch - táto podmienka nie je v zmluve uvedená.

2.

2.1.

2.2.

2.3.

2.4.

2.5. Ďalej namietala záver súdu prvej inštancie, že žalobca nie je pasívne vecne legitimovaný na vydanie bezdôvodného obohatenia. VÚB sa stala právnou nástupkyňou spoločnosti ConsumerFinance Holding a tým prebrala aj zodpovednosť za správne delikty v oblasti finančného trhu spôsobené jej právnym predchodcom, spoločnosťou ConsumerFinance Holding, s čím je spojená legitímácia (spôsobilosť aj povinnosť). V súvislosti s postúpením pohľadávky z VÚB na Intrum Slovakia, s.r.o. počas súdneho konania už vedeného na Okresnom súde Nitra, má zato, že toto postúpenie pohľadávky je zo strany žalobcu a jeho právneho predchodcu (VÚB) špekulatívne a účelové, a preto žiada o vykonanie dôkazov a to rozhodnutie Národnej banky Slovenska, ako orgánu dohľadu nad dodržiavaním povinnosti veriteľa, o udelení povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, nakoľko má zato, že táto zmluva bola uzavretá ešte pred udelením povolenia.

2.6. Ďalej namietala, že zo strany veriteľa (ConsumerFinanceHolding) nebola dodržaná odborná starostlivosť - § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tvrdením žalovanej, že jej nebolo doručené zosplatnenie úveru. V tejto súvislosti uviedla, že zosplatnenie úveru žalovanej nebolo doručené. Uviedla, že vyhlásenie okamžitej splatnosti musí byť doručené, v tomto prípade nie je vykázané doručenie a preto je toho názoru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

2.7. Ďalej dala do pozornosti zmluvné podmienky, ktoré považuje za neprijateľné a v rozpore so zákonom. Bod 12 - zmluvná pokuta - rozhodnutia súdov o neprijateľnosti zmluvne pokuty www.iustice.gov.sk.

2.8. Bod 13 - zmluva na diaľku - zmluva nie je opatrená podpismi zmluvných strán. Existuje Slovenská pošta a zmluva mohla byť zaslaná poštou na adresu trvalého pobytu žalovanej. Tak isto existujú kuriérske služby. Nie je jej jasné, z akého dôvodu je na podpis zaslaná zmluva o využívaní klientskej zóny, ale nie samotná zmluva o úvere. Ako si môže byť žalobca istý, že zmluvu uzatvárala žalovaná? Veriteľ mal poslať zmluvu na podpis spotrebiteľovi (žalovanej) napríklad kuriérom, v listinnej podobe, túto spotrebiteľ podpíše, čím ju akceptuje a odošle ho späť veriteľovi. Právny úkon urobený elektrotechnickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou, čo v tomto prípade bolo porušené (§ 40 ods. 4 Občiansky zákonník).

2.9. Súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na rozhodnutie nasledujúcich skutočností. Žalovaná preukázala, že zaplatila sumu 1 100 Eur a to tým, že doložila vkladový lístok z banky. Nakoľko ConsumerFinance Holding ukončila svoju činnosť a nástupcom sa stala VUB, ktorý aj podával túto žalobu, bola na účet SK82 0200 0000 0017 1225 2753 vložená suma 1 100 Eur. Takže bolo dostatočne preukázané, že týchto 1 100 Eur bolo vyplatených. Odvolateľka namietala, že sa súd dôkazom, a to vkladový lístok na sumu 1 100 Eur nezaoberal, nevykonal dôkazy, kam boli zaúčtované peniaze od žalovanej. Pritom žalovaná poukazovala na OZ 566 ods. 2. Ďalej namietala, že doba trvania zmluvy v zmluve nie je uvedená zrozumiteľne a určito.

2.10. Ustanoveniu v zmluve na strane 5, písmeno i) „úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru“ vytýkala, že tieto podmienky nie sú v zmluve uvedené. Dopytovala sa, čo znamená najvyššia prípustná odplata, ktorá bola v zmluve uvedená ako 27 % a či si veriteľ môže určiť kedy akú odplatu si zaúčtuje.

2.11. Ďalej mala za to, že zmluva neobsahuje dojednanie, „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“

2.12. Ďalej uviedla, že súd povolil žalovanej dlžnú sumu splácať v splátkach po 65 Eur mesačne a to vždy do 20- teho dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou v mesiaci júl 2020 až do zaplatenia pod stratou výhody splátok. Rozsudok Okresného súdu Nitra však prebrala dňa 20.07.2020. Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Tento rozsudok ešte nie je právoplatný, nakoľko podala odvolanie. Dňa 07.07.2020 nás telefonicky kontaktoval žalobca z telefónneho čísla 0232163216, že máme zaplatiť žalovanú sumu. Má zato, že zo strany žalobcu ide o hrubý nátlak. V tom čase sme ešte nemali doručený rozsudok Okresného súdu (pripomíname možnosť odvolania sa). K odvolaniu priložila aj list/mail, v ktorom žiadala dokladovanie zaúčtovania sumy 7 100 Eur. Má zato, že k tejto sume sa vyjadriť vedľa, nakoľko s postúpením pohľadávky musel žalobca prebrať všetku dokumentáciu. Žalovaná nemá možnosť dopátrať sa k tomu, kde bola suma 7 100 Eur zaúčtovaná. Túto kompetenciu má iba súd. Žalovaná sa niekoľkokrát pokúšala zistiť túto skutočnosť, ale žalobca sa nevyjadril.

2.13. Záverom namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko pri určení výšky úrokovej sadzby odvoláva na súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za druhý štvrtrok roku 2015 zverejnených MF SR. Uvedený dokument nie je právnym predpisom zakotvený v právnych normách zbierke zákona. Nevysporiadal sa s tvrdením žalovanej, že úroková sadzba je odvodená od Národnej banky Slovenska. Ďalej uviedla, že úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko dohodnuté úroky z úveru (fixná ročná úroková sadzba 25 % a najvyššia prípustná výška odplaty 27 %) sú v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb na webovom sídle Národnej banky SR úroková miera úverov poskytovaných pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období 08/2015 pri

spotrebiteľských úveroch pre domácnosti činila hodnotu 12,13 % pri úveroch od 1 do 5 rokov. Dojednaná výška zmluvných úrokov je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).

2.14. V tejto súvislosti poukázala na Rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 12Csp/196/2017 zo dňa 18.02.2019, ktorým súd určil zmluvu z ConsumerFinance Holding za bezúročnú a bez poplatkov. V súvislosti s overovaním bonity a skúmania finančnej situácie žalovanej poukázala na rozhodnutie Národnej banky Slovenska č. NBS 1-000-007-300. Žalovaná zastala názor, že ConsumerFinance Holding neskúmala bonitu klienta - ustanovenie § 11 ods. 2 zákon č. 129/2010 Z. z.. Podľa citovaného ustanovenia, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za takéto porušenie sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania jeho schopnosti splácania úveru. Žalovaná mala príjem 408 Eur, mesačné náklady 140 eur, platila ešte ďalšie úvery v ConsumerFinance Holding. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadala, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vrátil vec na nové konanie a nové rozhodnutie, a aby zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec (odvolanie žalovanej) ako podané včas (362 ods.1 CSP) oprávnenou osobou v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127, § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo vyhovujúcej časti v spojení s výrokom o nároku na náhradu trov konania zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 CSP a nové rozhodnutie. V odvolaní nenapadnutej (zastavujúcej) časti rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť (II. výrok).

5. Predmetom konania bola žaloba, ktorou sa žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s.) domáhal proti žalovanej zaplata sumy 733,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 02.12.2016 do zaplata, titulom uzatvorenia zmluvy o pôžičke č. 7154898 zo dňa 13.08.2015, na základe ktorej právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a.s.) poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1 100 Eur uzatvorenú prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej podobe. Nakoľko žalovaná uhradila len sumu 707,48 Eur, žalobca v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyzval žalovanú listom zo dňa 28.09.2016 - predžalobná upomienka, k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Následne dňa 19.11.2016 žalovaný úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 26.11.2016. Žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba na doručenie je najviac 5 dní. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, vo výške 49,88 Eur. Na základe návrhu žalobcu na zmenu strany podľa § 80 ods. 1 CSP rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 12Csp/82/2019-154 zo dňa 10.02.2020, ktorým vyhovel návrhu na zmenu žalobcu a na miesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, do konania vstúpila spoločnosť: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava. Žalobca podaním doučeným súdu prvej inštancie dňa 12.03.2020 zbral žalobu čiastočne späť v časti o zaplata zmluvných pokút a poplatkov v zmysle prehľadu splátok a úhrad v sume 49,88 Eur s príslušenstvom a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom.

6. Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel, pretože mal za to, že sporná zmluva bola uzatvorená platne, obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, a preto súd zmluvu nepovažoval za bezúročnú a bez poplatkov. Súd prvej inštancie ďalej považoval za preukázané, že žalovaná zaplatila sumu 707,48 Eur, pretože žalovaná nepreukázala, že uhradila sumu 1 100 Eur.

7. Žalovaná namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je dostatočne odôvodnené, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Žalovaná zastala názor, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, namietala pasívnu vecnú legitimáciu žalobcu, nakoľko postúpenie pohľadávky VÚB na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. počas konania považuje za účelové. Ďalej mala za to, že zmluva bola uzatvorená ešte pred udelením povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

10. Pojmom „procesný postup“ sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces.

11. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

12. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

13. Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy). Táto povinnosť všeobecných súdov vzhľadom na ich postavenie ako primárnych ochrancov ústavnosti a vzhľadom na povinnosť Slovenskej republiky rešpektovať medzinárodne záväzky vyplývajúce z medzinárodných zmlúv o ochrane ľudských práv a základných slobôd (pozri napr. III. ÚS 79/02) zahŕňa zároveň požiadavku rešpektovania procesných garancií spravodlivého súdneho konania vyplývajúcich napr. z čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 dohovoru v súlade s judikatúrou ESLP. Ústavný súd vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 46 ods. 1 ústavy už uviedol, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 71/97, IV. ÚS 195/07).

14. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je teda - okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) - aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorá okrem iných procesných záruk kladie dôraz aj na zachovanie kontradiktórnosti konania a „rovnosti zbraní“ (podobne napr. III. ÚS 402/08). Podstatou kontradiktórnosti a s ňou súvisiacou „rovnosťou zbraní“ je, aby všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na „protiargumenty“ protistrany. Osobitne to platí o sporových konaniach, v ktorých stoja proti sebe žalobca a žalovaný a kde sa v celom rozsahu uplatňuje kontradiktórnosť konania (napr. IV. ÚS 42/09, IV. ÚS 147/04).

15. Rozhodnutiu všeobecného súdu musí predchádzať postup zodpovedajúci garanciam spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení ústavy a príslušnej medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách (v kontexte danej veci v súlade s dohovorom), najmä garanciam obsiahnutým v práve na prístup k súdu, v princípe rovnosti zbraní a práve na kontradiktórne konanie.

16. Odvolací súd po preskúmaní obsahu súdneho spisu dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je čiastočne dôvodné. V súvislosti s odvolacími námietkami žalovanej odvolací súd uvádza, že namietaná skutočnosť, že pôvodný veriteľ, s ktorým bola uzatvorená zmluva nemal povolenie od Národnej banky Slovenska na poskytovanie spotrebiteľských úverov nie je dôvodná. Podmienenosť poskytovania spotrebiteľských úverov získaním povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov od Národnej banky Slovenskej republiky sa do zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov sa dostala novelou zákonom č. 35/2015 Z. z. s účinnosťou od 1. apríla 2015. Dôsledkom zavedenia povoľovacieho procesu bolo zrušenie pôvodného registra veriteľov a následné zavedenie zoznamu veriteľov a iných veriteľov, ktorí získali povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a povolenie pre iných veriteľov. Zároveň sa uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska sankcionuje absolútnou neplatnosťou tohto právneho úkonu. Zákon taktiež obsahuje prechodné ustanovenia, ktoré upravujú vzťah k zákonu, účinnému do 31. marca 2015. Vzhľadom na zmenu zápisu do registra na povoľovacie konanie vedené Národnou bankou Slovenska bolo vytvorené prechodné obdobie, v rámci ktorého sa veriteľ a iný veriteľ podľa doterajšieho znenia zákona mohli rozhodnúť, či budú vykonávať svoju činnosť naďalej, alebo ju ukončia. Zákon umožňoval veriteľovi a inému veriteľovi podľa zákona účinného do 31. marca 2015, poskytovať spotrebiteľské úvery do 31. augusta 2015. Ak chcel veriteľ a iný veriteľ bez prerušenia svojej činnosti pokračovať v poskytovaní spotrebiteľských úverov musel podať žiadosť najneskôr do 31. mája 2015, a to s ohľadom na zákonom stanovené prechodné obdobie a lehotu Národnej banky Slovenska pre vydanie povolenia. V danej veci bola zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená dňa 12.08.2015, teda v prechodnom období, kedy mohol veriteľ poskytovať spotrebiteľské úvery podľa zákona účinného do 31.03.2015, a teda podľa názoru odvolacieho súdu sa pre poskytnutie spotrebiteľského úveru v rozhodnom období nevyžadovalo povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov Národnou bankou Slovenska. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. získala povolenie Národnej banky Slovenska na poskytovanie úverov 28.08.2015.

17. V súvislosti s ďalšími námietkami žalovanej odvolací súd uvádza, že tento sa stotožňuje a odôvodnením a právnym posúdením súdu prvej inštancie čo do zmluvných náležitostí podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, posúdenia primeranosti výšky odplaty dojednanej v zmluve a bonity žalovanej pred poskytnutím spotrebiteľského úveru.

18. Odvolanie žalobkyne však považuje za čiastočne dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné v súvislosti s predčasným zosplatnením poskytnutého úveru. Súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní nezaoberal tým, či boli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Ak by neboli splnené podmienky tohto ustanovenia pre predčasné zosplatnenie úveru, potom by žalobca žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 01.07.2019 nemohol požadovať aj zaplatenie splátok aj po tomto dátume, pretože podľa zmluvy, splatnosť poslednej splátky mala nastať až 20.08.2020. Zároveň odvolací súd dodáva, že žalobca nepreukázal ani len odoslanie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, teda nie je zrejmé, ako mohla mať žalovaná vedomosť, že veriteľ využil svoje právo a úver zosplatnil.

19. Odvolaciemu súdu sa rovnako javí nepreskúmateľné tvrdenie súdu prvej inštancie, podľa ktorého bola zmluva uzatvorená v písomnej forme, podpísaná oboma zmluvnými stranami. Z obsahu zmluvy vyplýva, že táto bola uzatvorená na diaľku, pričom listinné vyhotovenie tejto zmluvy neobsahuje podpisy zmluvných strán. Proces uzatvárania zmlúv a platnosť právnych úkonov je všeobecne upravený v Občianskom zákonníku. Konkrétne, platnosť právnych úkonov vo vzťahu k forme právneho úkonu upravuje § 40 Občianskeho zákonníka. Tieto ustanovenia sú dôležité z pohľadu požiadavky na formálnu stránku zmlúv, ktoré sa budú uzatvárať pri poskytovaní finančného sprostredkovania na diaľku. Všeobecná úprava v zákone o finančnom sprostredkovaní neupravuje formálnu stránku zmluvy o poskytnutí finančnej služby, preto sa formálne náležitosti budú spravovať osobitnými predpismi, ktoré upravujú náležitosti konkrétnych zmlúv, ktoré sa môžu uzatvárať pri vykonávaní finančného sprostredkovania. V prípade, ak sa vyžaduje písomná forma, musia byť splnené podmienky podľa §

40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t. j. písomný právny úkon vyžaduje na jeho platnosť podpis. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. V prípade, ak nie je písomná forma zachovaná v listinnej (papierovej) podobe, a relevantný predpis to umožňuje, je možné využiť iné trvanlivé médium. V prípade, ak je povolené využitie trvanlivého média, máme za to, že platí ustanovenie § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovuje že písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a jednoznačné určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným (kvalifikovaným) elektronickým podpisom alebo zaručenou (kvalifikovanou) elektronickou pečaťou. Uvedené teda predpokladá, že ak je zmluva vypracovaná prostredníctvom trvanlivého média, podpísaná kvalifikovaným elektronickým podpisom, nie je potrebné ďalej dokazovať platnosť takéhoto právneho úkonu. V opačnom prípade, na platnosť právneho úkonu je potrebné preukázať, že konkrétna osoba súhlasila s navrhovaným obsahom zmluvy a zároveň túto osobu dostatočne identifikovať. V prípade vykonávania finančného sprostredkovania na diaľku, sa tieto podmienky považujú za naplnené na základe iných zákonných povinností (t. j. záznamová povinnosť a povinnosť identifikácie a overenia identifikácie klienta v súlade s reguláciou v oblasti ochrany pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu). (Metodické usmernenie útvarov dohľadu Národnej banky Slovenska z 18. mája 2020 č. 4/2020 k vykonávaniu finančného sprostredkovania na diaľku).

20. Ďalej odvolací súd považuje za dôležité zdôrazniť, že v danej veci ide o spotrebiteľský spor, kedy spotrebiteľovi potrebné poskytnúť zvýšenú ochranu a nemožno ho sankcionovať za to, že neunesol dôkazné bremeno na preukázanie určitej skutočnosti, ktorú v dôsledku informačného deficitu preukázať nemohol, ale naopak, ktorú úlohu mohol suplovať súd a vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol. Za daných okolností, potom odvolací súd záver súdu prvej inštancie, že žalovaná nepreukázala, že by na účet žalobcu k zmluve, ktorá je predmetom tohto konania zaplatila sumu 1 100 Eur, považuje za nedostatočný.

21. Žalovaná spolu s odporom proti platobnému rozkazu, ktorý bol vydaný v predmetnom konaní, doručila súdu prvej inštancie potvrdenie o platobnom príkaze zo dňa 20.10.2017 (č. I. 61) na sumu spolu 7 100 Eur na bankový účet SK82 0200 0000 0017 1225 2763, pričom v správe pre príjemcu bolo uvedené 4 x 1 500 Eur, 1 x 1 100 Eur vyplatené Quatra. Taktiež priložila e-mailovú komunikáciu so spoločnosťou EOS KSI Slovensko zo dňa 17.02.2017, ktorými boli žalovanej poskytnuté údaje k platbám VS 7141670, 7153032, 7151226, 7147193, 7154898. Z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č. I. 12) zo dňa 26.11.2016 je zrejmé, že žalovaná bola povinná uhrádzať platby na číslo účtu vedené vo VÚB, a.s. SK82 0200 0000 0017 1225 2763 pod VS 7154898. Číslo účtu veriteľa uvedené v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nezodpovedá číslu účtu uvedenému v úverovej zmluve, ale zodpovedá číslu účtu, na ktoré žalovaná dňa 20.10.2017 poukázala finančné prostriedky vo výške 7 100 Eur. Hoci žalovaná v platobnom príkaze neuviedla variabilné čísla zmlúv ku ktorým je potrebné platby priradiť, v správe pre príjemcu uviedla, že platba 1 100 Eur slúži na vyplatenie Quatra. Odvolací súd považuje za nesporné, že žalobkyňa ku dňu 30.04.2019 uhradila žalobcovi sumu 707,48 Eur (č. I. 13) a sumu 7 100 Eur, z ktorej malo byť 1 100 Eur zaúčtované na vyplatenie istiny úveru poskytnutého na základe spornej zmluvy. Keďže nie je v schopnostiach žalovanej preukázať, ako žalobca sumu 7 100 Eur zaúčtoval, podľa názoru odvolacieho súdu bolo úlohou súdu prvej inštancie vyzvať veriteľa, aby objasnil, ako prijatú platbu vo výške 7 100 Eur zaúčtoval. Tvrdenie žalobcu, že keďže v príkaze na úhradu nebol uvedený variabilný symbol, právny predchodca žalobcu započítal plnenie na najskôr splatnú pohľadávku, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu, za nepreukázané, pretože žalobca toto tvrdenie nepodložil žiadnym dôkazom. Navyše uvedené vyjadrenie nedáva odpoveď na otázku, že pokiaľ žalovaná v platobnom príkaze uviedla 1 100 Eur na vyplatenie Quatra, prečo právny predchodca žalobcu platbu svojvoľne zaúčtoval na inú pohľadávku.

22. V súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu odvolaciemu súdu tiež chýba právne posúdenie ohľadne splnenia podmienok ustanovených § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“), ktoré sa vyžaduje, ak banka (VÚB, a.s.) postupuje svoju pohľadávku na nebankovú spoločnosť (Intrum Slovakia s.r.o.).

23. Zvyšné námietky žalovanej odvolací súd nepovažoval za právne významné, nakoľko ich posúdenie pre predmet konania nemá bližší význam. Súd prvej inštancie je povinný vysporiadať sa s neprijateľnými zmluvnými podmienkami len, ak by si žalobca na ich základe uplatňoval voči žalovanej určité nároky,

avšak tomu tak v danom prípade nie je. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizovateľné právo účastníka na spravodlivé súdne konanie.

24. Záverom odvolací súd dodáva, že podanie odvolania žalovanou malo suspenzívny účinok, čo znamená, že odvolaním napadnuté rozhodnutie nenadobudne právoplatnosť, kým o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd, preto požadovanie zaplataenia žalovanej sumy veriteľom pred tým ako rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť bolo predčasné.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti v spojení so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní dať odpovede na vyššie nastolené otázky a opätovne posúdiť nárok žalobcu uplatnený žalobou. Právny názor vyslovený v tomto rozhodnutí je záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).